

BOLDOG BARTOLO LONGO
A RÓZSAFÜZÉR TIZENÖT SZOMBATJA

A RÓZSAFÜZÉR HATODIK SZOMBATJA

1. Soron következő *tized* elmondása (előimádkozóval)

Az első fájdalmas titok:

„... aki értünk vérrel verítékezett.”

Bevezető imádság (közösen)

Lelkem, mielőtt elmerülnél Üdvözítőd szenvedésének mély tengerében, kérd tőle jóságát és kegyelmét, hogy részed lehessen isteni Vérenek gyümölcseiben.

Ó, Üdvözítőm szentséges Szíve, akit a szeretet túlkapása vitt e nagy elhagyatottságba, adj nekem bensőséges lelket és érzékeny szívet, hogy megtapasztaljam és megértsem, mit szenvedtél; hiszen gyötrődtél és minden támasz nélkül szenvedni készültél, amitől emberi természeted annyira borzadt! Nyisd meg fülemet, hogy halljam hangodat; világosítsd meg a szememet, hogy lássam a példádat, lágyítsd meg kemény szívemet, hogy érzékeny legyen fájdalmaidra, és riadjon vissza attól, ami megújíthatja fájdalmaidat.

És te, Isten szentséges Anyja, aki visszavonultságodban átérezted annak a kegyetlen éjszakának óráiban mindazt, amit szeretett Fiadnak készítettek, engedj részt szíved érzéseiből, hogy utáljam magamban az Ő kínjainak okát.
Amen

2. Elmélkedések (felolvasó)

I. Elmélkedés

Szemléld, lelkem, hogy az isteni Üdvözítő – miután megmosta tanítványai lábát, megalapította szemük láttára Testének és Vérének szentségét, és elmondta nekik leggyöngédebb és legmagasztosabb beszédét – miként lépett be szokása szerint a Getszemáni kertbe az Olajfák hegyén, hogy ott könnyebben megtalálják ellenségei. És mondta nekik: *„Üljetek le itt, míg én arrébb megyek és imádkozom. (...) Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.”* (Mt 26,36.41). Önként, mert Ő maga akarta, följánlotta magát az örök Atya parancsának, és ezért úgy hajtotta végre, hogy szenvedése egyszerre tegyen eleget az isteni igazságosságnak és serkentsen minket szeretetre. Íme, szenvedéseinek célja: a szeretet. Jézus *„szomorkodni kezdett és gyötrődni”* (vö. Mt 26,37). Ez a szerelmes Fiú nem csupán egész testét akarta föláldozni minden képességével együtt, hanem még inkább akarta emberségének e nemesebb részével kezdeni a megváltás áldozatát. Ezért még mielőtt megjelentek volna ellenségei, megfosztotta szent emberségét attól a támasztól, amit az istenségtől kapott, és megpillantván mindazt, ami szenvedésként rá várt, embersége halálküzdelmet kezdett vívni.

Lelkében elevenen megjelent minden, amit testében majd szenvedni fog: az ostorok, a tövisek, a szögek, a kereszt, az epe és az ecet; lelkének gyötrelme, Júdás árulása, a tanítványok szétfutása, Péter tagadása, a papok gyalázkodásai, a bírák igazságtalanságai, a katonák vadsága, személyének megcsúfolása, tanításának és csodáinak gyalázása, ellenségeinek győzelme, a latrok káromlásai, az Atyától való elhagyatottság és fájdalmas Anyjának szívszorító látványa a kereszten! Lelkére hirtelen rárohant a félelem, a borzadás, a keserűség, a magány és

a szomorúság – oly mértékben, hogy már életét veszélyeztette. Akkor mondta nekik: „*Szomorú az én lelkem mindhalálíg.*” (Mt 26,38).

Ó, szeretetreméltó Megváltóm elgyötört Szíve, hogyan juthattál ilyen elhagyatottságra? Mi késztetett arra, hogy idő előtt megtapasztald a borzadást és a halálfélelmet? Ez a gyötrelem, ami passiód első állomása, biztosan a leginkább fölkavaró volt, mert hatására fölszakadt belőled az imádság az Atyához, hogy vegye el tőled ezt a kelyhet. „*Arccal a földre borult és imádkozott, mondván: Atyám, ha lehetséges, múljk el tőlem ez a kehely!*” De azonnal hozzátetted: „*Ne az legyen, amit én akarok, hanem amit te.*” (Mt 26,39).

Nézd csak, lelkem: Jézusod tanítványaihoz fordult támaszért, de alva találta őket: „*Visszatért tanítványaihoz, de alva találta őket. És mondta Péternek: így hát egy órát sem tudatok virrasztani velem? Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek. A lélek kész, de a test gyöngé. És újra eltávolodván tőlük, imádkozott, mondván: »Atyám, ha nem múlhat el ez a kehely anélkül, hogy kiigyam, legyen meg a te akaratod.«*” (Mt 26,40-42.). És ugyanígy tett harmadszor is. És szomorúsága oly mértékben fokozódott, hogy inkább tűnt haláltusát vívó haldoklónak, mint pusztán csak fájdalmakat szenvedő embernek. „*Halálfélelem vett rajta erőt, és még buzgóbban imádkozott.*” (Lk 22,43). Az ellenkezés, ami lelkének tiltakozással teli alsó régiója és a meghajló engedelmisséggel telt felsőbb régiója között támadt, véres verítéket sajtol ki a testéből, oly bőséggel, hogy átitatta ruháit, és a földet áztatta.

Ennyire magára maradt az, aki mindenkit védelmez. Ilyen elhagyatott volt, aki mindenkit vigasztal. Így váltak valóra a királyi próféta szavai: „*Együttérzést vártam, de hiába, vigasztalókat kerestem, de nem találtam.*” (Zsolt 68,20).

Ó, szenvedő Üdvözítőm! Hát így akarod fölébreszteni szerelmemet? Magadra véve az emberek gyöngeségét és nyomorúságát – azért, hogy a szorongatottak igazi vigasztalója és bensőséges társa légy? Mily csodálatos tanításokat adsz nekem ebben a titokban!

II. Elmélkedés

Lelkem, a te Jézusod e halálos szomorúságának négy oka volt, miként Ő maga kinyilatkoztatta ezt Boldog Varanói Battista Kamillának (1458-1524):

1. Az első ok *sok lélek elkárhozása* az Ő kínhalála ellenére: „*Szemléld, leányom – mondta Jézus Battistának –, milyen kín és fájdalom volt számomra látni, hogy annyi tagom fog elszakadni tőlem, ahány lélek elkárhozik, és minden tag annyiszor szakad le rólam, ahányszor egy lélek halálos bűnt követ el.*” A világ bűneinek nagysága és szinte végtelen sokasága megjelent a lelkében, és világosan látta, mennyire sértik az isteni fölséget. És súlyukat csak növeli az Ő szerelmének megvetése. Ezen felül látta, hogy mily kevesen merítenek hasznat abból az orvosságból, amelyet az Ő szerelme készített mindenkinek. Minderre nem talált más vigasztalást, minthogy tökéletesen azonosult Atyjának megváltoztathatatlan döntéseivel, aki azt akarta, hogy azokért is szenvedjen, akiknek semmi haszna nem lesz kínjaiból.

2. A második *a választottak* bűnei és szenvedései. „*Mindazok a választott tagok, akik halálos bűnt követtek el – mondta a jóságos Jézus –, elkeserítettek és meggyötörtek elszakadásukkal. Emellett éreztem és megízleltem minden keserűségüket, vértanúságukat, vezekléseiket, kísértéseiket, a gyalázásokat, amelyek őket érik, és a tisztítótűzbeli szenvedéseiket, mint testem megannyi tagjaiét.*”

3. A harmadik ok *Szentséges Szűz Anyjának fájdalma*, akit végtelen szeretettel szeretett; kedves és szeretett tanítványainak

és apostolainak szenvedései, akiket jobban szeretett, mint egy apa a gyermekeit; és Magdolnáé, aki kevesebbet tudott ugyan Jézusról, mint János, de mindenkinél jobban bántódott szenvedése és halála miatt.

4. A negyedik *a zsidó nép* – amelyet Isten kiválasztott és elhalmozott csodatetteivel – és a tanítvány, az áruló Júdás *hálátlansága*. Jézus az áruló előtt is letérdelt és megmosta a lábát, átölelte őt és a legnagyobb gyöngédséggel megcsókolta, és szívből szólt hozzá a kimondhatatlan szeretet szavaival. És végül a többi teremtmény hálátlansága, akik Júdásnál rosszabbak, mert üres kedvtelésért, a leghitványabb érdekekért árulták el Őt.

Uram, mily nagy részem volt szomorúságodban! Hogyan hatottak a te tisztaságos és ártatlan szívedre a bűneim, a visszaeséseim, a hűtlenségeim, a kislelkűségeim? Ó, én szerencsétlen! Hát soha nem szolgálhatok örömdre és vigasztalásodra? Mennyire más dolgok okoznak nekem szenvedést a világban, mint a te halálos szomorúságod okai!

Ó, *Istenem keserűséggel telt Szíve*, e szomorúsággal és véres verítékkal akartad kiengesztelni a gonoszok örült biztonságát és azt az esztelen nyugalmat, amelyben annyi bűnös alszik bűneiben, és nem fél a váratlan testi és örök haláltól. Az élet azon örömeiért, élvezeteiért, vágyaiért és reménykedéseieiért akartál engesztelni helyettem, amelyeknek akkor is odaadom a szívemet, ha ellenkeznek a törvényeddel. Elégtételt akartál adni az én szívem hamis ellentmondásaiért és a belső bánat nélküli gyónásaimért. Meg akartad szentelni bennem és mindenkiben a szomorúság, a félelem, az unalom, az undor és az elkeseredés szenvedélyeit, amelyeket megtapasztalok a lelki élet útján; vigasztalni akartál ezek elszenvedése közben, és ki akartad érdemelni számomra a kegyelmet, hogy türelemmel, ráhagyatkozással, örömmel viseljem el azokat. Meg akartál erősíteni, miként annyi vértanút

megerősítettél a halálra, és bűnbánatra akartál indítani, miként annyi más hívőt kemény vezeklésekre indítottál. Mennyire édes, jóságos, kegyes a te szerelmed!

Jézusom édes Szíve, mennyire köszönöm hatalmas szenvedésedet!

III. Elmélkedés

Lelkem, az Üdvözítő azért akarta érezni ezt a páratlan szenvedést, hogy megismerd az érzékek fegyelmezésének, a megaláztatásoknak és az önszeretet megtagadásának értékét. Továbbá, hogy megtanítson: senki sem porból lett testének gyöngesége szerint ítéltetik meg, hanem az akarat engedelmissége szerint, amely annyira kedves Istennek. Ő valóban halálos szomorúságot szenvedett, de ez arányos volt az ő erejével, hogy meggyőzzön téged arról, hogy Isten, aki ebben az életben tetszése szerint osztja a nyomorúságokat, soha nem fogja megengedni, hogy erőidet fölülmúló terheid legyenek. Azt akarta, hogy ismerd meg magadban a két ellentétes akarást: az egyik a szenvedéstől menekülő és a saját kedvét kereső emberi gyöngeségé, a másik az Isten akaratával való megegyezésé. Azért akarta ezt, hogy a keresztény ne higgye, hogy ellensége Istennek a test lélek elleni lázadása és gyönyörűségeinek keresése miatt, hanem törekedjék uralkodni a testen, és győződjön meg arról, hogy a természet nem tud ártani a belső embernek, amíg az teljes akarattal igazodik Isten törvényéhez.

Az angyal leszállt az égből vigasztalni Jézus Krisztust, de nem azért, mintha nem lett volna meg Őbenne a szükséges erő a természet gyöngeségének legyőzésére, hanem hogy tanítson minden szenvedőt, hogy a vigasztalást és az erőt az égből kell várni, és Isten nem feledkezik meg senkiről a szenvedésben. Sőt, ahol szorongatás van, ott az Isten.

Végül a Fiú kérlelte Atyját – jóllehet tudta, hogy nem kaphat fölmentést a szenvedés alól –, csak hogy megtanítsa minket, lelkem, erre a nagyon szükséges igazságra: az isteni segítség nem abban áll, hogy megszabadít a szorongatásoktól, amelyekkel meglátogatott, hanem abban, hogy képessé tesz az alázatos meghajlásra, és az Ő terveivel való teljes azonosulásra, mindig egységben maradván Vele a szeretet által. Amen

Jézus haldokló szívének engesztelése (közösén)

Ó, én Uram meggyötört és szelíd Szíve, kérlek, fogadd el cserébe azért a három óráért, amelyet az elhagyatottság tengerének viharában töltöttél, ezt az imádságos órát és ezt a fájdalmas Szívednek szentelt napot. Fogadd el ezt a szentmisét és ezt a szentáldozást annak a keserűségnek jóvátételéül, amelyet miattam éreztél a kertben, előre látva bűneimet. Fogadd el nemcsak e napnak, hanem egész életemnek minden fájdalmát, nehézségét és megszokott tetteit is.

Ó, Atyám, Testvérem, Jegyesem szerető Szíve, elhagyatott és mégis türelmes Szív, milyen túlzásokba vitt téged irántam való szerelmed? És mit kellett tenned az én szerelmemért?

Uram, lelkem keserűségében válaszolok neked: fájdalom, hogy annyira keserítettelek, és mostantól jobban akarlak szeretni, mint eddig. Mikor foglak végre megismerni? Mikor kereslek végre ellentmondások nélkül? Mikor leszek állhatatlanság nélkül engedelmes? Mikor mondom végre minden körülmények között őszintén: a te akaratod legyen, ne az enyém? Vigyél engem beljebb ebbe az isteni Szívbe, hogy jobban értsեlex és jobban szeresselek.

*Végtelen szeretettől lángoló Szív, hevítsd föl szívem hidegségét szerelmeddel, hogy méltón fogadjon téged, és veled maradjon ma és mindig, az időben és az örökkévalóságban.
Amen*

Imádság Mária Szívéhez

Az isteni akarattal való egyezés erényéért (közösén)

Ó, Istennek áldott Anyja, mindenkor szűz és szeplőtelen Mária! Milyen keserves volt szíved keresztje azon a szomorú éjszakán, amikor a barátaitól és tanítványaitól elhagyott Jézus a haláltusáját vívta! Nem tudtál aludni, hanem könnyek között és sóhajtozva számláltad szeretett Fiad szomorúságának hosszú óráit.

Ó, jószágos Anya, te láttad szerelmes, sápadt, de határozott Fiadat, aki, mielőtt szenvedni indult, eljött hozzád, hogy elbúcsúzzon és áldásodat kérje. Láttad, hogy lelkét átjárja a fájdalom, és tekintetében megértetted az örök Atya akaratát, aki a te Fiadat – a saját Fiát – halálra ítélte, hogy megmentse a lelkemet. És téged is arra ítelt, hogy szívedben keresztre feszíttessél a Golgotán.

Most teljesen elárasztott a szorongás, amely gyengéd szívedben már akkor fölsejlett, amikor Simeon a fájdalom töréről beszélt. Ó, Anyám szívének keserves és fájdalmas éjszakája! Mely keresztény lélek képes elgondolni, milyen szomorú volt a reggeli imád, amit akkor mondtál Istennek, és milyen siralom fakadt föl a szívedből?

„Ó, Jézusom, Fiam – mondhattad –, édes Jézusom, ki vitt el téged tőlem? Ki szakította el Anyádat tőled? Miért nem láthatlak, szemem fénye? Ki adja meg, Fiam, Jézusom, hogy

szenvedjek érted és meghaljak helyetted? Miért nem szakad meg a szívem a szerelemtől és a fájdalomtól?”

Ó, jószágos és fájdalmas Anya, te fejet hajtasz az isteni akarat előtt, és minden ellenkezés nélkül veszed e keserű kelyhet. Én pedig követni akarlak téged, együtt sírni veled a Fiadtól való elszakítottságban. Hamarosan viszontlátod szeretett Fiadat a Golgotán, a fájdalom hegyén, a kereszten haldokolva. Fájdalmaiddal, az isteni akarral való teljes megegyezéssel változtasd meg a szívemet, égesd szerelmeddel és tedd hasonlónak a tiédhez, Isten szent akaratával egészen megegyezővé. Amen

3. Ennek a titoknak az *erénye* a megegyezés Isten akaratával. (pap)

Gyakorlása

Reggel, amikor ébredsz, készülj arra, hogy mindenben – akár kedves számodra, akár kellemetlen – egyesítsd akaratodat Isten akaratával. Napközben gyakran ismételd Krisztus követésének röpimáját: „*Uram, tégy velem tetszésed szerint, mert kész a te szolgád!*” E röpima nagyon hatékony eszköz a tökéletesség legmagasabb fokának eléréséhez.

Röpima (pap)

Ó, Mária, türelem tükre, egyedül te légy erősségem a kísértéseimben.

Szentmise előtti imádság (pap)

Szerelmes Üdvözítőm, te nem vonakodtál megnyitni ártatlan, igazsággal és étellel teli ajkaidat az áruló Júdás hamis és hazug arca előtt; barátoknak szólítottad őt, mondván: „Barátom, miért

jöttél?” (Mt 26,50). Még csókkal is meg akartad menteni e szerencsétlen szívét.

Júdásnál nagyobb áruló az én lelkem! Hányszor vettelek magamhoz, Uram, azután kegyetlenül megsebeztem alázatos és szelíd Szívedet?! De a te újból megmutatkozó türelmed bizalmat ébreszt bennem. Csak a megbánás szavát vártad Júdástól, és megmentetted volna. E szót én most százszor is elmondom, kegyes Jézusom. A lelkem tele van keserűséggel amiatt, hogy megbántottalak: Bocsáss meg Istenem, bocsáss meg nekem! A lelkem hallja Júdásnak mondott szavaidat: „*Barátom, miért jöttél?*” (Mt 26,50).

Uram, én most azért jöttem, hogy a te meggyötört Szívednek megadjam azt a vigasztalást, amitől eddig a bűneimmel megfosztottam. Hogyan ne szégyellném magam? Bárcsak elnyelne a föld, amikor látom, hogy véres könnyeket sírsz az én bűneim miatt, és keserves fájdalommal engeszteléd a bűnös örömeket, amelyeknek átadtam magam? Miért jöttem a világra, ha ennyi szenvedést okoztam neked? Irgalmazz nekem, ó, végtelen Irgalmasság! A szomorúságért, amit szenvedtél, az értem ontott vérért, irántam való szerelmedért könyörgök hozzád. Add, hogy miután annyit vétettem ellened, szenvedhesek érted!

Jézus vigasztaló Angyala, erősíts meg most, hogy szeretni tudjam az én szentségi Uramat. És ti mind, Őrangyalom és az Isten trónja körül álló szent szellemek, Mihály, Gábor, Ráfáel, álljatok mellettem ennek az áldozatnak és szeretetnek az aktusánál.

Te pedig, a bűneim miatt fájdalmas Anya, részesíts engem szerelmedben és fájdalmodban.

Ó, Jézus meggyötört Szíve, följajánlom neked Anyád fájdalmas és szerelmes szívét, hogy méltón fogadjalak ma és engeszteljek minden ember sértéseieért, és különösen az enyémeikért.

Ó, Jézus szerelmes Szíve, adj nekem egy szikrát a benned irántam égő szerelemből, hogy megismerjem magamat, és kevésbé méltatlan legyek a fogadásodra.

„*Keljetek föl, menjünk!*” – mondtad tanítványaidnak a kertben, és ellenségeid elé mentél. Kelj föl hát, és indulj, lelkem, íme a te Jézusod közeledik feléd, vesd magad karjaiba, és megtalálod a békességet.

4. Szentmise előtti állandó imádságok (közösen – külön füzet 1. oldal)

5. SZENTMISE

6. Szentmise utáni imádság (pap)

Mily nagy a te szerelmed, Jézusom, testvérem, barátom és lelkem jegyese! Nekem, aki Júdásnál inkább oly sokszor elárultalak, nemcsak a béke és a szeretet csókját akartad adni, hanem eledelül adtad önmagad, és egyesültél velem, sőt engem, a semmi és méltatlan teremtményt önmagaddá formálsz, mérhetetlen és végtelen Isten, én Teremtőm! Ki vagyok én, isteni szeretet, hogy ilyen jókat érdelek?! Te akartad, hogy az én megváltásom a te áldott lelked halálküzdelmével kezdődjék. Én pedig az általam és az emberek által elkövetett sok sértés jóvátételeként ma elkezdem neked szentelni a lelkemet. Formálj belőlem, ó, Uram, amit akarsz: minden fönttartás nélkül rád bízom magam.

Neked szentelem akaratomat: tedd mindig azonossá a tiéddel. Neked szentelem a képzeletemet: oltalmazd és tisztítsd meg a tisztátalan kódoktól, mellyel a sátán veszi körül. Neked szentelem emlékezetemet, hogy mindig rád emlékezzék, értelmemet, hogy mindig veled foglalkozzon. Te azonban tudod, milyen gyöngye és

szegény teremtmény vagyok: rád tartozik tehát, hogy egy ilyen nagy változást megvalósíts.

Én nem tudlak úgy szeretni, ahogy kell, ó, Jézusom édes Szíve, csak általad; nem tudok hozzád jönni, ha nem vonzol engem; nem tudok rád hagyatkozni, ha nem támogatsz.

Hogy mindenem a tiéd lehessen, végy birtokodba, Uram, hogy ne legyek többé a magamé. Szerelmedre bízom magam: vezess, alakíts, kötözz meg, tisztíts meg, formálj, ahogy neked tetszik, és ne engedd, hogy elszakadjak tőled.

A veszteségek, a kísértések, a nehézségek, amik érnek, váljanak a kegyelmek forrásaivá a kezedben, mert gyakran elveszni látom magamat az úton, amelyen te vezetsz a boldogságom felé.

Jézusom isteni és gondviselő Szíve, lelkem igazi Atyja, ne nézd ezt a lázadó, gyöngé, állhatatlan önmaga ellensége akaratot.

Ó, *Anyám*, egyesítsd szívemet Jézus Szívével: cseréld ki a te alázatos, türelmes, szelíd és tiszta, és Isten akaratával teljesen megegyező szívedre.

Paradicsomi angyalok és ti, az isteni Üdvözítő vérében és szenvedésében alapított mennyei udvar népe, nyerjétek el számomra azt a szerelmet és azokat a kegyelmeket, amelyek Isten Bárányának véréből fakadnak, hogy veletek együtt örvehdhessek ezen édességes Szerelem gyönyörűségeinek. Amen

7. Szentmise utáni állandó imádságok (közös – külön füzet 2. oldal)

8. Ének (Salve Regina – Hozsanna 322)